

HOMEOPATIA

Una de les notícies més comentades aquest cap de setmana ha estat l'acció, a Barcelona, d'una vintena d'activistes prenent unes sobredosis d'homeopatia per tal de provar la seva inefectivitat. Això és notícia?

No acabo de veure que el fet sigui tan transcendent com per fer-ne notícia *destacada en el telenotícies de TV3 ni en altres mitjans de comunicació*. Més aviat es tracta d'un tema per sotmetre a debat amb el benentès que hi siguin representades totes les maneres d'enfocar-lo. Qualsevol tema mèdic entenc que no es pot tractar a la lleugera i menys fer-ne notícia d'una manera tant grollera i **poc fonamentada**. De fet, més aviat crec que ha estat una ofensa als molts metges que la practiquem i un insult a la intel·ligència de les moltes persones que en un moment o altre decideixen fer-ne ús.

Jo fa 29 anys que sóc metge, estic formada a la UAB Hospital del Mar, *tinc un Màster en acupuntura també per la UAB i, a més, dispo de l'acreditació que atorga el COMB tant pel que fa en acupuntura com en homeopatia. Fa molts anys que segueixo formació i que practico l'homeopatia. Durant aquest temps he tractat centenars, milers de casos, i crec que tinc prou experiència acumulada per afirmar que l'homeopatia funciona*. És evident que, com tota tècnica mèdica cal saber quan utilitzar-la. No sempre està indicada igual que no sempre està indicat un antibiòtic. Entenc que un metge es deu al principi bàsic del jurament hipocràtic. És a dir: "primum non nocere", principi que tinc molt present en la meva pràctica professional. Per tant, i atès que hi ha moltes malalties que encara no sabem resoldre, no desestimo mai una tècnica terapèutica abans d'estudiar-la primer en profunditat.

Per tant, al llarg dels anys he anat incorporant tècniques terapèutiques que m'han semblat útils per donar un millor servei als meus pacients.

No podem desestimar unes tècniques terapèutiques que han perdurat en el temps, com són l'homeopatia o l'acupuntura, entre d'altres. No podem negar una cosa només per ignorància o perquè amb els coneixements que tenim avui dia no la podem demostrar.

De fet, l'experiència que tenim amb la majoria de fàrmacs és molt més curta. En aquest punt, m'agradaria fer referència a l'article aparegut a La Vanguardia el dia 24 de gener del 2014, escrit pel sr. Laporte. Crec que és força aclaridor sobre aquest tema.

És per això que m'ha sobtat tant la "notícia". Amb 2 minuts, els joves "activistes" que han protagonitzat la gesta han tingut el valor d'intentar carregar-se una tècnica de més de 200 anys d'evolució. Perquè qualsevol tècnica que sigui només una moda, no dura 200 anys.

També m'ha sobtat en la "notícia" que les persones hagin pres "Sedatif PC" i l'hagin confós amb el Valium. Cal saber que hi ha moltes tècniques de diagnòstic i de tractament que miren la persona com un tot, i intenten estudiar i actuar sobre la causa del problema. No hem de perdre de vista que un fàrmac com el Valium és una benzodiacepina que actua sobre el símptoma. Per tant, amb aquesta rebequeria, només han demostrat que efectivament, l'homeopatia no actua a nivell simptomàtic i, que quan la persona millora gràcies a l'homeopatia, és perquè hem incidit sobre una causa i no sobre un símptoma.

I un últim punt: Si realment es creu que tècniques com l'homeopatia funcionen gràcies a l'efecte placebo, no entenc com pot ser que nens i nenes responguin tan bé al tractament ni per què s'utilitza també exitosament en veterinària. Potser els animals tenen consciència o és que es tracta d'algun fenòmen paranormal?

És cert que els metges que fem medicina privada disposem de més temps. Potser en aquest punt, és clar que caldria canviar el sistema d'assistència primària. Però us puc assegurar que, només escoltant un pacient, no desencadenes cap procés curatiu; si fos així, seria molt més terapèutic i econòmic explicar les malalties a un bon amic.